

РЕШЕНИЕ

№ 5924

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6263** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на д-р Н. С. К. и от д-р Н. Х. Х. срещу решение № 1040-21-354/09.06.2023г. на Директора на ТП на НОИ [населено място], с което е потвърдено Разпореждане № РО-5-21-01323599/16.03.2023г. на ръководителя на контрола по разходите ДОО. Жалбоподателите обосновават, че решението и разпореждането са нищожни като в тази връзка развиват подробни съображения в жалбата си, а в условията на евентуалност – незаконосъобразни, доколкото не са били налице основания за издаване на акта за начет. Правят искане съдът да ги отмени. Претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

С Разпореждане № 58/06.12.2010г. на началника на отдел „Пенсии” при ТП на НОИ - П. на Б. И. К. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, на основание чл. 74 от КСО, считано от 12.10.2010г. След преосвидетелстване, ТЕЛК към МБАЛ „Пазарджик” АД с Експертно решение № 3445/03.10.2018г. определя 50% трайно намалена неработоспособност. Същото е обжалвано от медицинската комисия към ТП на НОИ - П..

С Разпореждане № P01186/03.10.2018г. личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на К. е определена в минимален размер съгласно чл. 98, ал. 7 от КСО, считано от 02.10.2018г.

С Експертно решение 1183/04.12.2018г. на НЕЛК - С., Специализиран състав по сърдечно съдови заболявания, потвърждава Експертно решение № 3445/03.10.2018г. на ТЕЛК към МБАЛ „Пазарджик” АД.

Със свое Решение № 764/13.11.2019г. по дело № 343/2019г. Административен съд [населено място] отменя Експертно решение № 1183/04.12.2018г. на НЕЛК – С. в чийто състав са жалбоподателите и изпраща преписката на НЕЛК - С. за произнасяне съгласно задължителните указания на съда. Решението на съда е влязло в сила на 07.12.2019г. Основанието за постановяване на решението, видно от мотивите на съда, се свеждат до различното заключение на вещото лице по назначената по делото медицинска експертиза – според него процента на ТНР на Б. К. не е 50 %, както е било прието с обсъжданото решение на НЕЛК.

Следва ново произнасяне на НЕЛК - с Експертно решение № 0540/18.02.2020г. НЕЛК - С. отменя и връща Експертно решение № 3445/03.10.2018г. на ТЕЛК при МБАЛ „Пазарджик” АД за ново освидетелстване.

С Експертно решение № 2218/29.05.2020г. ТЕЛК при МБАЛ „Пазарджик” АД определя 40% трайно намалена неработоспособност. Същото е обжалвано.

С Експертно решение № 2403/17.09.2020г. НЕЛК - С. отменя и връща Експертно решение № 2218/29.05.2020г. ТЕЛК при МБАЛ „Пазарджик” АД.

С Експертно решение № 4846/17.12.2020г. ТЕЛК при МБАЛ „Пазарджик” АД определя 40% трайно намалена неработоспособност.

С Разпореждане № 1011-12-264#1/21.02.2022г. пенсията на К. е прекратена, на основание чл. 96, ал. 1, т. 4 от КСО, считано от 02.10.2018г. Изплатената пенсия за

инвалидност поради общо заболяване за периода от 04.12.2018г. до 30.09.2019г. на Б. К. е в размер на 1791.82 лв., от които 1357.28лв. главница и 434.54лв. лихва.

Със заповед № ЗР-5-21-01140833/02.06.2022г. на ръководителя на ТП на НОИ - С.-град, на основание чл. 107 от Кодекса за социално осигуряване и чл. 11, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт е възложено да се извърши частична ревизия по разходите на ДОО на тримата членове на НЕЛК, издали Експертно решение № 1183/04.12.2018г. По преписката са налични четири заповеди – и четирите редовни от външна страна, които имат един и същи номер и дата, но различен субект на ревизията. Независимо от това е безспорно, че ревизия е възложена по отношение на трите лица, членове на НЕЛК.

На 22.06.2022г. е издаден ревизионен акт за начет № РМ-5-21-01151632 от контролен орган при ТП на НОИ спрямо три лица при условията на солидарна отговорност (две от които са жалбоподателите) за сумата от 1357.28лв. главница и 434.54лв. лихви или общо 1791.82лв. Актът е съобщен на К. на 01.07.2022г., а на Х. на 30.06.2022г. Актът за начет е мотивиран с обстоятелството, че е осъществен фактическият състав на чл. 96, ал. 1, т. 4 от КСО: пенсията за инвалидност поради общо заболяване, считано от 04.12.2018г. на Б. И. К., се явявала неправилно отпусната, поради обстоятелството, че Експертно решение 1183/04.12.2018г. на НЕЛК - С., Специализиран състав по сърдечно съдови заболявания, потвърждава Експертно решение № 3445/03.10.2018г. към МБАЛ „Пазарджик” АД, а това решение на НЕЛК впоследствие е отменено с Решение №764/13.11.2019г. на Административен съд, [населено място]. На 05.07.2022г. д-р Н. С. К. и д-р Н. Х. Х. са подали възражения срещу ревизионния акт. Възраженията са отхвърлени с мотивирано заключение на ст. инспектор по осигуряването при „Дирекция „КПК“ на ТП на НОИ – С.-град от 21.07.2022г.

С Разпореждане № РО – 5- 21 – 01167330 от 21.07.2022г., издадено от името на ръководителя на ТП на НОИ – С.-град, е разпоредено на задължените лица внасяне на сумата. Разпореждането е оспорено по административен ред. С решение 01.09.2022г. подадената по административен ред жалба е отхвърлена. Решението на директора на ТП на НОИ е било оспорено по съдебен ред, по повод на което е образувано административно дело № 10015/2022г. по описа на АССГ. В първото по делото

заседание решението на директора на ТП на НОИ е оттеглено и производството по делото е прекратено с определение, което не е било обжалвано и е влязло в сила.

Междувременно директорът на ТП на НОИ е приел, че разпореждане № РО – 5- 21 – 01167330 от 21.07.2022г., издадено от името на ръководителя на ТП на НОИ, е нищожно. Прогласил е неговата нищожност с решение № 1040 -21 – 151 от 08.03.2023г. и е изпратил преписката по компетентност на длъжностното лице по чл. 110, ал. 3 от КСО. Това решение е оспорено по съдебен ред, по повод на което е образувано адм.д. № 3206/2023г. по описа на АССГ. Производството по делото е прекратено с определение от 31.08.2023г., но това определение не е влязло в сила към приключване на устните състезания.

С разпореждане № РО-5-21-01323599/16.03.2023г. на ръководителя на контрола по разходите ДОО е разпоредено на задължените лица по РА да внесат сумите в размер на 1357.28 лв. главница и 434.54лв. лихви или общо 1791.82лв. Разпореждането е оспорено по административен ред и по този повод е постановено процесното решение на директора на ТП на НОИ. С него е отхвърлена жалбата срещу разпореждането. Решението е съобщено на д-р Н. С. К. на 14.06.2023г. и на д-р Н. Х. Х. на 16.06.2023г.

Съдът приема, че влизането в сила на прекратителното определение по адм.д. № 3206/2023г. не е преюдициално за настоящия спор, тъй като разпореждането, което е прогласено за нищожно и разпореждането, жалбата срещу което е отхвърлена с решение на директора на ТП на НОИ, което е предмет на настоящото производство, не са издадени от един и същи орган. Разпореждане № РО – 5- 21 – 01167330 от 21.07.2022г. е издадено от името на директора на ТП на НОИ, т.е. по заместване, а не от ръководителя на контрола по разходите ДОО, който е издал разпореждане № РО-5-21-01323599/16.03.2023г. Само ако разпореждане № РО-5-21-01323599/16.03.2023г. бе издадено от издателя на разпореждане № РО – 5- 21 – 01167330 от 21.07.2022г. в рамките на настоящото производство щеше да се постави въпросът доколко валидно е прогласена нищожността на разпореждане № РО – 5- 21 – 01167330 от 21.07.2022г. с решение № 1040 -21 – 151 от 08.03.2023г. на директора на ТП на НОИ, което е предмет на съдебен контрол по административно дело № 3206/2023г. – от една страна, и доколко разпореждане №

РО-5-21-01323599/16.03.2023г. не е постановено при наличие на вече постановен акт. Жалбата до съда, по повод на която е образувано настоящото производство е подадена директно до съда на 27.06.2023г.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежни страни и е процесуално допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е компетентен при оспорване по административен ред на разпорежданията, издадени от ръководителя на контрола по разходите ДОО, на основание чл. 117, ал. 1, т.2, б. „в“ от КСО. Решението е издадено в предвидената от закона форма, като е мотивирано достатъчно ясно и подробно. В хода на административното производство пред контролния орган не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да направи преценка на материалната законосъобразност на оспореното решение, съдът съобрази следното:

Разпоредбата на чл. 110, ал.1 от КСО регламентира, че контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им.

Съгласно чл. 110, ал. 3 от КСО за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2. Доколкото не е предвиден самостоятелен ред за оспорване на актовете за начет, то проверката за тяхната законосъобразност следва да

се осъществи в рамките на производството по оспорване на разпореждането по чл. 110, ал. 3 от КСО. Т.е. при оспорване на разпореждането следва да се провери не само наличието на формално основание за неговото издаване, но и доколко са били налице основания за издаване на акт за начет, което в конкретния случай означава да се отговори на въпроса доколко решението на НЕЛК е отменено поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му.

Съдът намира, че подобен извод не може да се направи въз основа на представеното съдебно решение на административен съд – П.. В решението на съда, с което се отменя решението на НЕЛК, не се сочат относимите отправни точки за определяне на трайната на нетрудоспособност на К., както и основанията за определянето на същите, за да се направи обоснован извод за допуснати нарушения на нормативни разпоредби. Съдът се е позовал изцяло на експертното заключение на вещото лице по делото, което е дало различно становище по въпроса за процента на временната неработоспособност на К. и се свежда до тезата, възприета като вярна от съда, че процентът категорично не е 50%, без съдът да сочи кои норми са нарушени при издаването на решението на НЕЛК. В акта за начет също не е посочено кои норми са били нарушени при издаването на решението на НЕЛК. При тези обстоятелства съдът не може да прецени доколко не се касае за различна субективна преценка на медицинските специалисти на състоянието на К.. Отговорността на членовете на НЕЛК, макар и обективна, предполага не само отмяна на тяхното решение, което несъмнено в процесния случай е налице, но и тази отмяна да е поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването на решението. Щом законодателят е направил подобно уточнение, очевидно не всяко отменено решение на органите на медицинската експертиза е основание за ангажиране на отговорността на неговите издатели, а само това, което е постановено при нарушение на нормативните разпоредби. Отмяната на решение на НЕЛК от съда не означава автоматично, че е налице основанието по чл. 110 КСО за възстановяване на суми от членовете на НЕЛК. Хипотезата на нормата на чл. 110, ал. 1 КСО изисква конкретно установяване на нормативна разпоредба, нарушаването на която е допуснато при постановяване на решение на НЕЛК. В процесния случай такова конкретно нарушение дори не се сочи. По тези съображения съдът приема, че неправилно от органите на НОИ е прието, че е

възникнало основанието за солидарната отговорност на членовете на НЕЛК за възстановяване на щети за ДОО. Решението на директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени като незаконосъобразни поради противоречие с материалния закон.

С оглед изхода на спора следва да се постави на разглеждане претенцията на жалбоподателите за разноски по делото в размер на 20лв. за държавна такса – 10лв. за всяка от жалбите. На основание чл. 143, ал.1 от АПК ТП на НОИ следва да бъде осъден да плати тази сума.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – АССГ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по субективно съединени жалби на д-р Н. С. К. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и д-р Н. Х. Х. от [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 12, решение № 1040-21-354/09.06.2023г. на Директора на ТП на НОИ [населено място] и разпореждане № РО-5-21-01323599/16.03.2023г. на ръководителя на контрола по разходите ДОО, с което е наредено на д-р Н. С. К., д-р Н. Х. Х. и д-р М. А. да внесат сумата по ревизионен акт за начет № РМ-5-21-01151632/22.06.2022г. на сумата от 1357.28лв. главница и 434.54лв. лихви или общо 1791.82лв. в условията на солидарна отговорност.

ОСЪЖДА ТП на НОИ [населено място] да плати на д-р Н. С. К., д-р Н. Х. Х. разноски по делото в размер на 20лв. за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: